

това защо-то сами знаяхъ да пишъ-тъ. Но сега кога-то за таквазъ малкъ цѣнъ можеше да ся купи Библиѣ, папско-то забраненіе не е было въ състояніе да одържи любопытны-тъ Християны да си купять и да четътъ Библиѣ-тъ.

Въ Германіѣ имаше недостаткъ още само въ едно нѣщо и това бѣше единъ точенъ прѣводъ, и за сполучваніе на това послужи подобно реформація-та.

При голѣмо-то вълненіе кое-то произведохъ 95-тъ прѣдложенія Лютерови на всякадѣ, и при громко-то привѣтствованіе съ кое-то тѣ ся пріехъ на всякадѣ, естествено Папа-та не е можялъ да остане спокоенъ, и за това поиска отъ Лютера да ся отрече отъ тѣхъ. Но *Лютеръ* макаръ че имаше още високо уваженіе за Папа-та, отрече това, и поиска да го убѣдятъ първомъ другояче отъ *Св. Писаніе*, кое-то той припознаваше като единственно правило за вѣрж-тъ. Папа-та естествено не искаше да отетъжи нѣщо на такъвъ единъ бѣденъ Августинскый монахъ; и като останъ всяко уговаряніе безплодно съ Лютера, тогава наложи му въ 1520 годинъ Афорисмо. Между това Лютеръ бѣше на прѣднѣлъ въ познаніе-то си до толкози, щото позна че слово-то Божіе е една непоколебима основа, върху коуж-то не ся е намиралъ Папа-та.

За това той ся отрече отъ Папство-то съ това че на 10-ый Декемврія 1520 изгори прѣдъ портъ-тъ на Виттембергъ Папскъ-тъ буллъ наедно съ каноническы-тъ правá въ приштствіе на мно-